

naar man nærmere vil undersøge Omstændighederne, da vil give mig Ret i, at det var rigtigst at bruge dem saaledes, som de den Gang forelaa. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (S. M. Mørk) synes at være underrettet om Noget, men dog ikke om Alt; han synes at mene, at Forskellen imellem den nordlige og den sydlige Linie kun er en Bagatel. Forskellen mellem den nordlige, i alt Fald af de Linier, som maatte siges at være de mest direkte, og som jeg har ønsket, og mellem den sydlige Linie er den, at medens den ene kan udføres indenfor den i Loven garanterede Sum af 3,700,000 Rd., saa kunne de andre ikke udføres derfor. Der ligger altsaa i selve Loven en aldeles bestemt Forhindring mod at faae disse Linier udførte. Derimod er det paa ingen Maade givet, herken at den Linie, der nu har en vis Chance for at blive valgt, er længere, og ikke heller, at den ikke kan udføres i samme Tidrum som den sydlige (Afbrudelse af S. M. Mørk); ja, det ærede Medlem veed maaske noget Saadant bedre end jeg. Under disse Omstændigheder har der ikke hos mig kunnet være nogen Tvivl om, at jeg ikke uden Nødvendighed burde opgive Hensynet til Horns-Herred.

Formanden: Den ærede Minister havde uden Tvivl Ret, naar han antog, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) havde sigtet ham for Rænker. Saaledes som jeg opfattede det ærede Medlems Ytringer, og som jeg tror, de maa opfattes, gif de ud paa, at den ærede Minister efter sit Foredrag synes at have større Kjendskab til de Rænker, som den ærede Minister selv havde omtalt, end den ærede Forespørger. Jeg opfattede ikke det ærede Medlems Ytringer, som om der laa Andet deri, og jeg tror ikke, de kunde opfattes anderledes.

S. A. Hansen: Jeg vil kun gjentage, at jeg ikke har sagt Andet, end hvad den ærede Formand nu bemærkede. Jeg støttede mig udtrykkelig til den høitagtede Ministers egne Ytringer; han fiksende først Forespørgeren for at have foretaget Noget som helst, der kunde bebreides ham, Ministeren gav ham det

smukkeste Bidnesbyrd, som Noget kunde give ham, og dernæst oplyste Ministeren, at han kjendte forskjellige Ting, forskjellige Manøvrer, som han ikke troede, at den ærede Forespørger kjendte, og han nævnte, at der havde fundet Rænker Sted — han brugte gjentagne Gange Ordet "Rænker" — som han fuldt og fast troede, at den ærede Forespørger ikke kjendte. Hertil svarede jeg, at den ærede Minister ikke kunde vide, at der var saadanne, naar han ikke kjendte dem, og altsaa viste dette, at han kjendte Rænkerne, som han troede, at den ærede Forespørger endnu i dette Døbtid ikke kjendte. Det var kun dette, jeg slog fast, og jeg tror, at jeg, efter hvad den ærede Minister har sagt, havde fuldkommen Ret til at sige det fast.

Berg: Den meget ærede Minister imødegif mine Ytringer om de to Strømninger paa høiere Steder med en vis Værdsættelse, og dette finder jeg meget rigtigst af den meget ærede Minister. Jeg hævder, at, dersom Regjeringen og den Minister, der fornemmelst havde Ansvaret for hele denne Sag, havde forholdt sig saaledes som af mig antydet, saa vilde man ikke under Forhandlingene bage Koncessionshavernes — nei, det er sandt, de havde ingen Koncession — men bage de Mænds Hjgg, der havde Tilfagn om Koncession, kunne have benyttet ogsaa den Omstændighed, at der i Regjeringen var en stærk Strømning til den anden Side, til Skade for hele Sagen, og naar Ministeren ikke paa Grund af denne Regjeringens Stilling til Sagen saa hurtigt havde givet sig i Jærd med at forhandle med det sjællandske Jernbaneselskab, uagtet der godt et halvt Aar i Foreveien var spurgt Selskabet om det vilde indlade sig paa Sagen, og det havde svaret Nei — naar Regjeringen ikke saa tidlig havde indladt sig med dette Selskab hvilket jeg formener ogsaa maa være begrundet i den dobbelte Strømning i Regjeringen, saa vilde Stillingen ogsaa have været langt bedre for de vedkommende Entreprenører, og jeg tror ikke, at Sagen derved vilde have lidt nogen Skade, thi Pengemarkedet har navnlig siden den Tid været saa rigeligt, at der har været